

LA MIRADA DEL BISBE

Desaccelerem per viure

Vivim atrapats en un ritme que no hem triat. Ens llevem accelerats, treballem accelerats, opinem accelerats... i, fins i tot, estimem accelerats. L'era de les pantalles ens ha promès connexió i llibertat, però massa sovint ens subjuga: molt estimulats, dispersos, addictes a un flux constant d'impactes que ens roben el present i ens desdibuixen l'ànima.

Els joves —i no només ells— carreguen cada dia el pes invisible d'aquestes «rendes socials»: l'obligació de ser-hi, de respondre, de mostrar-se, de no perdre's res. I aquesta pressió, subtil però constant, genera ansietats fondes, sensació de buit i un soroll interior que impedeix escoltar la pròpia vida. Un soroll que no ve sols de fora: l'hem deixat entrar fins al més íntim.

Però hi ha una bona notícia, i és urgent recordar-la: la llibertat és recuperable. I es recupera —humilment, pas a pas— quan gosem desaccelerar.

Prova-ho. Redueix temps de pantalla. Deixa el mòbil a una altra habitació quan mengis. Atura't cinc minuts al dia per respirar. Descobriràs, com un regal inesperat, que el silenci no fa por: és casa. És espai habitable, ple d'una presència que no exigeix, no jutja i no compara. El silenci és lloc de Déu.

La Paraula de Déu cada Quaresma ens ensenya que el Salvador es manifesta en els paisatges quotidians quan decidim sentir «el murmurí d'una brisa suau». I només aquell qui desaccelera pot sentir la brisa dins seu. Només aquell qui s'allibera d'un estímul exagerat pot escoltar la veritat que Déu

diu de cadascú: «Ets estimat. Ets esperat. No et cal demostrar res».

Aquest és l'itinerari que proposo durant la Quaresma:

1. Desaccelerem el cos, perquè l'ànima pugui respirar. Sí, tenim, som ànima.
2. Desintoxiquem els sentits, perquè el cor pugui escoltar.
3. Habitem el silenci, perquè Déu pugui parlar. Fem pregària diària.
4. Deixem-nos conduir per la Paraula, que no oprimeix, sinó que allibera.

No tinguem por d'aquest silenci ple. Ens repara. Ens equilibra. I ens retorna la millor versió de nosaltres mateixos: aquella que Déu ja coneix. Bona i Santa Quaresma.

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Desemmascarem la realitat

Actes de fe en fem molts al llarg del dia i no sempre són en l'àmbit religiós. Tothom funcionem posant fe o, si més no, confiança en la majoria de passos que donem a la vida. La majoria d'aquests actes de fe són conviccions que veiem lògiques amb la raó i les acceptem com a veritats. També és cert que moltes d'aquestes acceptacions de certes no són fàcils de demostrar. No anem permanentment comprovant allò que ens demanen que acceptem com a veritable. D'aquí neixen la gran majoria d'enganyis i estafes. És per això que hauríem de concloure que no ens refiem de res que la nostra raó no pugui reconèixer com a veritable, per això en diem raonable.

Però tenim la gran evidència que els nostres sentits sovint ens enganyen. Per tant, la raó ja la tenim enganyada. Allò que veig o que sento o, fins i tot, allò que toco, ha de ser processat dins la meua ment i ser reconegut com a real.

Hem arribat a aquell moment que ens costa descobrir que allò que vivim és real o és virtual. Igual que ens costa determinar si allò que ens expliquen o ens fan veure existeix.

I aquí tenim la paradoxa que avui plantejo. Si assistim a una sessió d'il·lusionisme o prestidigitació no podem

trobar l'explicació racional al que veiem. Uns diran que són trucs de màgia i, un cop comprovats que no hi ha possibilitat humana de realitzar-los, alguns conclourem que el mag ha aconseguit que li facin fer allò que ell vol fer.

De la mateixa manera com a catòlics, si fem servir la fe per fer present a Jesucrist en l'Eucaristia, tampoc no podem trobar l'explicació racional del que veiem en l'hòstia consagrada. Sabem que no és un truc de màgia i comprovem que el mossèn no té possibilitat humana de realitzar-ho. I també conclouem que el mossèn aconsegueix que li facin

la consagració que ell vol fer damunt l'altar.

Hem de saber descobrir, en cada un d'aquests dos casos, qui és el que fa l'acció extraordinària. En el cas del mossèn creiem que és l'Esperit Sant. Però em pregunto, i en el cas del mag, qui li permet fer allò que és impossible? Molt em sembla que hi ha persones que tenen uns altres ajudants per fer la seva acció extraordinària. Quan et diuen que tot és possible, i no és Déu el qui ho fa, anem a creure que algú li està prenent el lloc a Déu, i no és precisament una persona humana. Hi ha encara moltes coses per descobrir i persones per desemmascarar.

Mn. Valentí Alonso i Roig

LA MIRADA DEL OBISPO

Desaceleremos para vivir

Vivimos atrapados en un ritmo que no hemos escogido. Nos levantamos acelerados, trabajamos acelerados, opinamos acelerados... e, incluso, amamos acelerados. La era de las pantallas nos ha prometido conexión y libertad, pero con demasiada frecuencia nos subyuga: muy estimulados, dispersos, adictos a un flujo constante de impactos que nos roban el presente y nos desdibujan el alma.

Los jóvenes —y no sólo ellos— cargan cada día el peso invisible de estas «rentas sociales»: la obligación de estar ahí, de responder, de mostrarse, de no perderse nada. Y esa presión, sutil pero constante, genera profundas ansiedades, sensación de vacío y un ruido interior que impide escuchar la propia vida. Un ruido que no viene sólo de fuera: le hemos dejado entrar hasta lo más íntimo.

Pero hay una buena noticia, y es urgente recordarla: la libertad es recuperable. Y se recupera —humildemente, paso a paso— cuando osamos desacelerar.

Pruébalo. Reduce tiempo de pantalla. Deja tu móvil en otra habitación cuando comas. Detente cinco minutos al día para respirar. Descubre, como un regalo inesperado, que el silencio no da miedo: es casa. Es espacio habitable, lleno de una presencia que no exige, no juzga y no compara. El silencio es lugar de Dios.

La Palabra de Dios cada Cuaresma nos enseña que el Salvador se manifiesta en los paisajes cotidianos cuando decidimos oír «el susurro de una suave brisa». Y sólo aquel que desacelera puede oír la brisa en su interior. Sólo quien se libera de un estímulo exagerado puede escuchar la verdad que Dios dice de cada uno: «Eres amado. Eres esperado. No necesitas demostrar nada».

Éste es el itinerario que propongo durante la Cuaresma:

1. Desaceleremos el cuerpo, para que el alma pueda respirar. Sí, tenemos, somos alma.
2. Desintoxiquemos los sentidos, para que el corazón pueda escuchar.
3. Habitemos el silencio, para que Dios pueda hablar. Hagamos oración diaria.
4. Dejémonos conducir por la Palabra, que no oprime, sino que libera.

No tengamos miedo a este silencio pleno. Nos repara. Nos equilibra. Y nos devuelve la mejor versión de nosotros mismos: la que Dios ya conoce. Buena y Santa Cuaresma.

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

XI Jornada d'Apostolat Seglar de Catalunya

Lleida acollirà el dissabte 28 de febrer l'XI Jornada d'Apostolat Seglar de Catalunya. El lema escollit és «Cridats a sortir al món». D'aquesta manera, Lleida recull el testimoni de la nostra diòcesi que l'any passat, el 8 de març, va acollir la X Jornada d'Apostolat Seglar a Montserrat amb el lema «Laics en el món, testimonis d'esperança».

El objectiu de la trobada és fer visible la realitat de l'Apostolat Seglar, ajudar a la coneixença mútua, aportar elements formatius per créixer en consciència d'evangelització i recollir iniciatives que ajudin a promoure l'Apostolat Seglar a casa nostra.

Com recorda el bisbe Sergi Gordo, acompanyant de la Comissió Interdiocesana d'Apostolat Seglar (CIAS), «la presència dels laics i laiques en la vida pública promou una Església en sortida, que existeix per evangelitzar i que té en la cultura de l'encontre la clau d'aproximació a la realitat social en la qual es troba».

Durant la jornada, que es farà al Col·legi Episcopal Verge Blanca de la capital del Segrià, de 10 a 16 h, hi haurà una ponència a càrrec de Fernando Vidal, diàlegs i diferents tallers. Una Eucaristia, el dinar i la visita a la Seu Vella completaran l'XI Jornada d'Apostolat Seglar.

La delegada d'Evangelització i Apostolat Seglar del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, Mercè Lajara, comparteix aquesta reflexió: «Encara mantenim el bon regust de la X Jornada d'Apostolat Seglar de Catalunya a Montserrat el curs passat de la que el nostre bisbat en va ser l'organitzador.

Apostolat Seglar
Diòcesi amb seu a Catalunya

Arquidiòcesi de Tarragona
laicofamilia@ta.anglicat.org
Sr. Marcel·la Palla i Sr. Bellem Padri, delegats

Bisbat de Girona
laicofamilia@gi.anglicat.org
Sr. Marcel·la Palla i Sr. Bellem Padri, delegats

Bisbat de Lleida
apostolatseglar@llei.anglicat.org
Sr. Maria Teresa Valera Muga, delegada

Bisbat de Tortosa
laicofamilia@tor.anglicat.org
Sr. Francesc Caballé Estruch, delegat

Bisbat d'Urgell
laicofamilia@ur.anglicat.org
Sr. Antoni Elvira Gargallo, vicari de pastoral

Bisbat de Vic
laicofamilia@vic.anglicat.org
Sr. Eneida Llorens, delegada

Arquidiòcesi de Barcelona
laicofamilia@bar.anglicat.org
Sr. Anna M. Almirall de Muga, delegada

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat
laicofamilia@sfll.anglicat.org
Sr. Mercè Lajara Garcia, delegada

Bisbat de Tarragona
laicofamilia@tar.anglicat.org
Sr. Josep Muntanyola, delegat

CIAS
Comissió Interdiocesana d'Apostolat Seglar de Catalunya

Destinatari i objectius de la jornada

Destinatari

- Equips responsables a nivell diocesà i a nivell catàleg de moviments i associacions laicals.
- Responsables, representants i consultors o acompanyants de la fe de grups de paròquies, moviments i associacions.
- Laics compromesos en la vida social, eclesial i diocesana.

Objectius

- Fer visible la realitat de l'Apostolat Seglar.
- Ajudar a la coneixença mútua.
- Aportar elements formatius per créixer en consciència d'evangelització.
- Recollir iniciatives que ajudin a promoure l'Apostolat Seglar.

Lloc i horari

Lloc
Col·legi Episcopal "Verge Blanca"
Doctor Comelles 38
Lleida

Horari
10.00: Benvinguda, cafè i acreditacions
10.30: Salutació i pregària inicial
11.00: Ponència
11.30: Dinamització
11.45: Diàleg
12.15: Tallers
13.30: Eucaristia
14.30: Dinar
16.00: Vintella cultural: Seu Vella

XI Jornada Apostolat Seglar de Catalunya

Cridats a sortir al món

Lleida
dissabte 28 de febrer de 2026

Salutació

Cada any, la XI Jornada d'Apostolat Seglar de les diòcesis amb seu a Catalunya, agafa ben bé el car que aquest any regirà la diòcesi de Lleida: la fe que acull amb el seu foc i la seva llum, el foc de la fe.

La nostra trobada anual, a Montserrat, el 8 de març, té un caràcter especial: és la trobada de la fe i de la cultura de l'encontre. La fe i la cultura de l'encontre són la clau d'aproximació a la realitat social en la qual es troba.

En aquest moment la nostra diòcesi se centra en el tema: **PRESENCIA EN LA VIDA PÚBLICA**. Volem que cada trobada sigui un moment de reflexió i d'aproximació a la realitat social i a la cultura de l'encontre.

La presència de la fe i de la cultura de l'encontre són la clau d'aproximació a la realitat social en la qual es troba.

El nostre caràcter és de fe i de cultura de l'encontre. La fe i la cultura de l'encontre són la clau d'aproximació a la realitat social en la qual es troba.

Així doncs, trobarem: una trobada de fe i de cultura de l'encontre. La fe i la cultura de l'encontre són la clau d'aproximació a la realitat social en la qual es troba.

Sergi Gordo Rodríguez
Bisbe de Tortosa
l'acompanyant de la CIAS

Formulari d'inscripció

Adreça: Col·legi Episcopal "Verge Blanca"
Doctor Comelles 38
08001 Lleida
Tel: 973 21 21 21
E-mail: laicofamilia@llei.anglicat.org

Import de la inscripció:

Ampliar informació: 30€
Ampliar informació: 30€
Ampliar informació: 30€
Ampliar informació: 30€

Compte per a fer l'ingrès:

COMISSIÓ INTERDIOCESANA D'APOSTOLAT SEGLAR DE CATALUNYA
IBAN: 0884 0001 0001 0001 0001 0001
Codi de seguretat: 0001 0001 0001 0001 0001 0001
AJUT 2026 i el NOM de la persona que l'inscriu

Zona apartament i lloc trobada:

apartament: 10€
lloc trobada: 10€
Col·legi Episcopal "Verge Blanca", Doctor Comelles 38, Lleida

EL PODCAST DEL BISBAT

El pòdcast del Bisbat. Laics i preveres del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat ens ofereixen un comentari a l'Evangeli de cada diumenge. A Instagram i YouTube.

La Veu de Sant Feliu

Diumenges 9:30 h a Ràdio Estel i a les plataformes digitals del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

ràdio estel

L'actualitat de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat

XXI Jornades diocesanes de Formació i Espiritualitat a Montserrat

Els preveres i diaques de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat s'han donat cita entre el 9 i l'11 de febrer a Montserrat a les XXI Jornades diocesanes de Formació i Espiritualitat.

L'encarregat de les ponències d'enguany ha estat el bisbe de Bilbao, Joseba Segura. El prelat basc va abordar els desafiaments de la tasca evangelitzadora a Europa. Les jornades també van incloure un col·loqui amb el pare abat, Manel Gasch.

El bisbe de Bilbao va fer notes de la comunitat missionera i sobre les actituds teològiques i espirituals davant del repte evangelitzador.

Els preveres i diaques de la nostra diòcesi van tenir l'oportunitat de participar en un col·loqui amb el bisbe de Bilbao.

Joseba Segura és actualment president de la Comissió episcopal per a les Missions i Cooperació amb les Esglésies i membre de la Comissió permanent de la Conferència Episcopal Espanyola.

Destacar també la presència en aquestes jornades de la nova delegada episcopal per a la Vicaria de Dinamització Pastoral, María José Rodríguez.

Càritas, una comunitat acollidora

El bisbe Xabier ha participat a la jornada anual de formació que Càritas Diocesana de Girona organitza per als coordinadors i presidents de les Càritas locals. S'ha fet a Sarrià de Ter, el dissabte 7 de febrer, i ha comptat amb una cinquantena de

participants. La formació ha inclòs una contextualització social dels bisbats i de la pròpia xarxa de Càritas. Rossana Sousa, delegada diocesana de Pastoral de Migracions i Interculturalitat, ha presentat el sentit de la delegació de Pastoral amb Migrants.

Per la seva banda, el bisbe Xabier ha reflexionat sobre la importància de ser comunitats acollidores amb «alegria» i no deixar-nos influir pels missatges que arriben des del món digital i les xarxes en què es criminalitza el fet de ser pobre. S'ha de combatre l'a-

porofòbia que malauradament impera a la societat, és a dir, l'aversion a la pobresa i a tota situació de vulnerabilitat econòmica o de risc d'exclusió social.

A la trobada també hi era present el bisbe de Girona, fra Octavi Vilà.

AGENDA

- **Diumenge 22 febrer.** Missa del 1r diumenge de Quaresma. A la Catedral de Sant Llorenç a les 19.00 h.
- **Diumenge 22 febrer.** Catequesi del Ritu d'elecció dels nous catecúmens organitzat pel Servei diocesà per al Catecumenat. A les 17.00 h a la Casa de l'Església.
- **Del dijous 26 al dissabte 28 febrer.** Audiència amb el Papa Lleó XIV i els seminaristes.
- **Dissabte 28 febrer.** XI Jornada d'Apostolat Seglar de les diòcesis amb seu a Catalunya. Col·legi Episcopal Verge Blanca de Lleida, de 10 a 16 h.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- **23. Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25,31-46]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. II), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, vg. i mr.; beata Rafaela de Ibarra, mare de família, de Bilbao.
- **24. Dimarts** [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sant Modest (s. V), bisbe de Trèveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); santa Primitiva, vg.; sant Edilbert, laic; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemesí.
- **25. Dimecres** [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Cesari (s. IV), met-

- ge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Aparicio, rel.
- **26. Dijous** [Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12]. Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza. Sant Feliu de Llobregat: santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fundadora de les escolàpies (SchP).
- **27. Divendres** [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), religiós passionista; sant Baldomer (†660),

- sotsdiaca de Lió; beata Francina-Aina Cirer, vg. paülà, de Sencelles (Mallorca).
- **28. Dissabte** [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Rufi, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. V), abat; sant Serapió, mr.
- **1. Diumenge vinent**, II de Quaresma (lit. hores: 2a setm.) [Gn 12,1-4a / Sl 32 / 2Tm 1,8b-10 / Mt 17,1-9]. Sant Rossend (Salas, 907 - Celanova, 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

Diumenge I de Quaresma (A)

COMENTARI

«L'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés»

L'home es troba sempre rodejat de temptacions. Per això Jesús, home com nosaltres, va experimentar també la prova. L'evangeli sintetitza aquestes proves en tres temptacions. La primera: *Si ets Fill de Déu, digues que aquests pedres es tornin pans*. El diable el convida a utilitzar la seva autoritat de Fill per als seus propis fins, a preocupar-se de la seva existència material. Però Jesús contesta: *L'home no viu només de pa, viu de tota paraula que surt de la boca de Déu*. Hi ha coses més importants que l'aliment terrenal. Per ell, el fonamental és l'obediència al Pare; així demostra que és veritablement el Fill. La segona temptació es presenta com un acte de confiança en Déu: *Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix; l'Escriptura diu: ha donat ordre als seus àngels que et duguin a les palmes de les mans perquè els teus peus no ensopeguin...* Un cop més es tracta de ser obedient al Pare: *No temptis el Senyor el teu Déu*. No es tracta de fer miracles espectaculars perquè la gent cregui. El camí de l'evangeli passarà per la creu. I a la tercera temptació, el diable descaradament li demana adoració per a poder tenir tot el poder del món: *Tot això t'ho donaré si et prosternes i m'adores*. És la pitjor temptació: adorar el diable en lloc de Déu per aconseguir el poder. Per això Jesús contesta: *Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol*. Només hi ha un Senyor a qui hem d'adorar: Déu. Jesús, doncs, servint-se sempre de la Paraula de Déu venç totes les temptacions. Al contrari d'Adam i Eva: *La dona, veient que el fruit de l'arbre era bo per a menjar, que era temptador això d'adquirir coneixement en collí i en menjà, en donà també al seu marit que en menjà com ella*. Tot això contra la voluntat de Déu: *Dels fruits de l'arbre que hi ha al mig, Déu ha dit que no en mengem*. Va poder més el desig de ser com Déu que fer la seva voluntat. Tota temptació és voler posar-nos al lloc de Déu, ser nosaltres qui decidim el que és bo i el que és dolent. Jesús, en canvi, se sotmet totalment al Pare sense que res no l'aparti de fer la seva voluntat.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 2,7-9;3,1-7)

El Senyor-Déu modelà l'home amb pols de la terra, li bufà a la cara per fer-li entrar un alè de vida, i es convertí en un ésser animat. Llavors el Senyor-Déu plantà un jardí a Edèn, a la regió d'orient, i va posar-hi l'home que havia modelat. El Senyor-Déu va fer néixer de la terra fèrtil totes les varietats d'arbres que fan goig de veure i donen fruits gustosos. Al mig del jardí hi havia l'arbre de la vida i l'arbre del coneixement del bé i del mal. La serp era el més astut de tots els animals que el Senyor-Déu havia fet. Digué, doncs, a la dona: «Així Déu us ha dit que no mengueu dels fruits de cap arbre del jardí?» La dona li respongué: «Podem menjar dels fruits de tots els arbres del jardí, però dels fruits de l'arbre que hi ha al mig, Déu ha dit que no en mengem ni els toquem, perquè moriríem.» La serp digué a la dona: «No moriríeu pas! Déu sap que si un dia en menjàveu se us obrien els ulls i seríeu iguals que els àngels: coneixeríeu el bé i el mal.» La dona, veient que el fruit de l'arbre era bo per a menjar, que donava gust de veure i que era temptador això d'adquirir coneixement, en collí i en menjà; en donà també al seu marit, que en menjà com ella, i se'ls obrien a tots dos els ulls. Llavors s'adonaren que anaven nus i cosiren fulles de figuera per fer-se'n faldars.

► Salm responsorial (50)

R. *Compadriu-vos de nosaltres, Senyor, perquè hem pecat.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-19) (Versió abreujada)

Germans, per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar. Així, doncs, si per haver fallat aquell tot sol va impedir la mort per culpa d'ell, amb molt més motiu els qui reben aquesta sobreabundància de gràcia i el do generós que els fa justos viuran i regnaran gràcies a un de sol, que és Jesucrist. Per tant, així com per haver fallat un sol home es va estendre a tots la condemna, també per haver estat just un de sol tots els homes són absolts i obtenen la vida; així com, per haver desobeït aquell home sol, els altres van esdevenir pecadors, també per haver obeït un de sol, esdevindran justos els altres.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 4,1-11)

En aquell temps, l'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés. Feia quaranta dies i quaranta nits que dejunava, i quedà extenuat de fam. El temptador se li acostà i li digué: «Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans.» Jesús li respongué: «Diu l'Escriptura: "L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu".» Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el deixa dalt la cornisa del temple i li diu: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix; l'Escriptura diu: "Ha donat ordre als seus àngels que et duguin a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres".» Jesús li contestà: «També diu l'Escriptura: "No temptis el Senyor, el teu Déu".» Després el diable se l'enduu dalt una muntanya altíssima, li fa veure tots els reialmes del món i la seva glòria i li diu: «Tot això t'ho donaré si et prosternes i m'adores.» Llavors li diu Jesús: «Ves-te'n d'aquí, Satanàs! L'Escriptura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol".» Llavors el diable el deixà estar, i vingueren uns àngels per protegir-lo.

► Lectura del llibre del Gènesi (Gén 2,7-9;3,1-7)

El Señor Dios modeló al hombre del polvo del suelo e insufló en su nariz aliento de vida; y el hombre se convirtió en ser vivo. Luego el Señor Dios plantó un jardín en Edén, hacia oriente, y colocó en él al hombre que había modelado. El Señor Dios hizo brotar del suelo toda clase de árboles hermosos para la vista y buenos para comer; además, el árbol de la vida en mitad del jardín, y el árbol del conocimiento del bien y el mal. La serpiente era más astuta que las demás bestias del campo que el Señor había hecho. Y dijo a la mujer: «¿Conque Dios os ha dicho que no comáis de ningún árbol del jardín?». La mujer contestó a la serpiente: «Podemos comer los frutos de los árboles del jardín; pero del fruto del árbol que está en mitad del jardín nos ha dicho Dios: "No comáis de él ni lo toquéis, de lo contrario moriréis"». La serpiente replicó a la mujer: «No, no moriréis; es que Dios sabe que el día en que comáis de él, se os abrirán los ojos, y seréis como Dios en el conocimiento del bien y el mal». Entonces la mujer se dio cuenta de que el árbol era bueno de comer, atrayente a los ojos y deseable para lograr inteligencia; así que tomó de su fruto y comió. Luego se lo dio a su marido, que también comió. Se les abrieron los ojos a los dos y descubrieron que estaban desnudos; y entrelazaron hojas de higuera y se las ciñeron.

► Salmo responsorial (50)

R. *Misericordia, Señor, hemos pecado.*

► Lectura de la carta de san Pablo a los Romanos (Rom 5,12-19) (Versión abreviada)

Hermanos: Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, y así la muerte se propagó a todos los hombres, porque todos pecaron... [...] Si por el delito de uno solo la muerte inauguró su reinado a través de uno solo, con cuánta más razón los que reciben a raudales el don gratuito de la justificación reinarán en la vida gracias a uno solo, Jesucristo. En resumen, lo mismo que por un solo delito resultó condena para todos, así también por un acto de justicia resultó justificación y vida para todos. Pues, así como por la desobediencia de un solo hombre, todos fueron constituidos pecadores, así también por la obediencia de uno solo, todos serán constituidos justos.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 4,1-11)

En aquel tiempo, Jesús fue llevado al desierto por el Espíritu para ser tentado por el diablo. Y después de ayunar cuarenta días con sus cuarenta noches, al fin sintió hambre. El tentador se le acercó y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di que estas piedras se conviertan en panes». Pero él contestó: «Está escrito: "No solo de pan vive el hombre, sino de toda palabra que sale de la boca de Dios"». Entonces el diablo lo llevó a la ciudad santa, lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate abajo, porque está escrito: "Ha dado órdenes a sus ángeles acerca de ti y te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece con las piedras"». Jesús le dijo: «También está escrito: "No tentarás al Señor, tu Dios"». De nuevo el diablo lo llevó a un monte altísimo y le mostró los reinos del mundo y su gloria, y le dijo: «Todo esto te daré, si te postras y me adoras». Entonces le dijo Jesús: «Vete, Satanás, porque está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él solo darás culto"». Entonces lo dejó el diablo, y he aquí que se acercaron los ángeles y lo servían.